

REDACȚIA

Arad, strada Anlich Nr. 1

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 20 cor., pe 1/2 an 10 cor.; pe 1/4 de an 5 cor.; pe 1 lună 2 cor.

Vrîl de Duminecă pe an — 4 coroane.

Pentru România și

trăinătate pe an:

40 franci.

Manuscrise nu se napotiază

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Anlich Nr. 1

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 b., și timbru de 60 bani de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Scrisori nefracate nu se primesc.

ROSTUL INTRIGILOR.

II.

(vg.) Politica poporului român de sub sceptrul Habsburgilor mai precis și mai clasic o definează jurământul adunării naționale dela Blaj din 15 Maia 1848.

Pe temelul acestui jurământ putem constata lamurit principiile fundamentale, cari trebuie să fie călăuzele politicii poporului nostru.

„*Voiu fi credincios Impăratului și Augustei Case Austriece; amicilor Majestății Sale și ai patriei voiu fi amic, și înamicilor inimic. — Ca Român voiu susține totdeauna națiunea română pe calea dreaptă și legitimă și o voiu apăra cu toate puterile în contra oricărui atac și asuprire; nu voiu lucra nici odată în contra drepturilor și intereselor națiunii române, ci voiu fi și apăra legea și limba noastră română, precum și libertatea, egalitatea și frățiatea. — Pe aceste principii voiu respecta toate națiunile, postind egală respectare dela dînsese. — Nu voiu încerca să asupresc pe nimeni, dar' nici voiu suferi să ne asuprească nimeni.*”

Jurământul acesta a fost produs de geniul cel bun al poporului românesc. Pentru vremuri departe în viitor principiile depuse în acest jurământ vor conduce luptele politice ale nefericitului, dar' istețului nostru popor.

„*Voiu fi credincios Impăratului și Augustei Case Austriece; amicilor Majestății Sale și ai patriei voiu fi amic și înamicilor inimic.*”

Loyalitatea poporului român către Casa domnitoare a Habsburgilor este peatra unghiulară a politicii românești din monarchia austro-ungară.

Loyalitatea aceasta este isvorită din școala de veacuri a suferințelor noastre, este adăpată de simțul grațitudinii. Am fost robi, că așa au curat vremurile și am trăit ca vai de noi. Dacă din când în când câte o rază mai caldută a străbătut la căminurile noastre, raza aceasta a venit dela Impăratul. Nu avem nici o instituțiune culturală ori națională mai de importanță, care să nu fie zămislită pe vremea absolutismului monarchic. Nu au curs nici atunci pentru noi riuri cu miere, dar' tot ce astăzi mai ține viața românească în noi, atunci s'a făcut. Românii dela graniți, puși de-a dreptul la dispoziția monarchului, totdeauna au fost bine, scutiți și fericiți. Noi trebuie să-i învidiam.

Dar' dinasticismul nostru, afară de motivele sale etice-morale, are și puternice temelii politice. Cu un norocos instinct, poporul nostru românesc simte, că scutul Habsburgilor este pavăza cea mai puternică a naționalității românești în contra unicei primejdii, ce poate să amenințe această naționalitate, în contra slavizării.

Între popoarele, cari împopulează bazinul dunărean, nimeni nu are aliați totdeauna a fost viaș. În timpuri abia trecute, aceasta era motivată prin pericolul mohamedanismului. În proporțiunea, în care crește acesta, în dimensiuni și se întărește și ten-

dența de federalizare, care după bătălia dela Mohaci la 1526 a dat naștere Austriei de azi. Ideea fundamentală așadar, pe care se întemeiază fondarea statului austriac, este de a grupa popoarele mici din bazinul dunărean, cari izolate nu pot rezista agresiunilor din afară, într'o comuniune de stat viguroasă. Tendința aceasta se susține și astăzi. E drept, că pe aceste popoare icuite între marile națiuni europene, astăzi nu le mai amenință nici un pericol din partea semitanet, dar' în schimb au dusman și mai periculos a început să se învasească dinspre Nord”.

Am reprodus aci cuvintele dlui Dr. George Popovici, istețul bărbat politic din Bucovina, care în delegațiunile din urmă ale monarchiei Austro-Ungare ca multă înțelepciune a știut să releveze situațiunea tristă, în care politicește se află Românii din Ungaria și Ardeal din cauza nesățiosului șovinism maghiar.

Cuvintele dlui Popovici nu sunt frase goale și sofismărie, ci ele exprimă curatul adevăr. Instinctul poporului nostru ne spune, că monarchia habsburgică este „*conditio sine qua non*” a naționalității românești. Nu a Românilor din Austro-Ungaria numai, ci a naționalității românești peste tot.

Domnul Popovici continuă:

„De când a ajuns independență, pe lângă toate amăgiriile, ce s'au venit din partea noastră, România s'ă alipește tot mai mult și ea mai mare credință de monarchia noastră. Pentru România alipirea la tripla alianță însemnează singurul scut în contra imbrășășirii omertătoare a Rusiei. O Austrie puternică pentru România e cel mai înalt interes de conservare proprie. Pentru aceea așa numita irredentă română e o născocire a unui cap descereat. Anexiunea de teritorii române din Austria ar trebui să fie precedată de o nimicire a Austriei, car' aceasta ar aduce cu sine cu necesitate matematică cotoșirea României în valurile rusești. *Națiunea îi oprește pe Români de la astfel de aspirațiuni și sinucideră.*”

Cuvintele aceste s'au zis adeseori, le-ași fi putut stilisa și eu. Am ținut însă să le reproduc din gura unui bărbat politic, care se bucură de simpatiiile întregii Români.

Dar' pentru cei ce cunosc istoria este bine știut, că monarchia Austro-Ungară numai prin dinastia Habsburgilor se poate susține. Este dară cert, că loyalitatea necondiționată pentru Habsburgii trebuie să fie peatra unghiulară a politicii românești din monarchia Austro-Ungară.

„*Ca Român voiu susține națiunea noastră română pe cale dreaptă și legitimă și o voiu apăra cu toate puterile în contra oricărui atac și asuprire; nu voiu lucra nici odată în contra drepturilor și intereselor națiunii române, ci voiu fi și apăra legea și limba noastră română.*” — zice mai departe jurământul din 1848.

Punctul acesta cuprinde în sine scopul principal al politicii românești. Scopul, pentru care statul habsburgic este singurul mijloc posibil. Păstrarea naționalității noastre românești și asigurarea dezvoltării ei pe bazele firești este principalul scop politic al

poporului românesc de sub sceptrul Habsburgilor.

Și loialitatea noastră față de Habsburgii tocmai pentru aceea este tare și de neschimbat, fiindcă isvoarele din puternica convingere, că numai monarchia Habsburgilor poate să garanteze cu siguranță pentru veacuri existența nevătămată a naționalității românești.

Pentru adevărata politică românească așadar est' absolut indiferent, dacă garantarea naționalității românești se întimplă prin autonomii teritoriale ori prin dualism ori trialism ori federalism ori absolutism ori într'o constituțiune specială a țerilor aparținătoare coroanei sfântului Ștefan.

Forma și alcătuirea internă a monarchiei Habsburgilor se poate schimba după vremuri. Pentru noi ori-ce formă este bună, dacă în cadrele ei ni-se garantează naționalitatea noastră românească cu toate atribuțiunile ei. Acest rezon dovedește convingerea noastră, că autonomia Ardealului și cestiunea dualismului în programul nostru politic dela 1881 nu sunt puncte, cari s'ar pute justifica prin spiritul genuin al politicii tradiționale românești. Credem de altfel, că în curând va sosi timpul, când programul nostru exprimat în prepozițiuni va fi adus în armonie mai deservită cu adevăratele scopuri politice ale poporului românesc.

„*Voiu respecta toate națiunile, postind egală respectare dela dînsese.*”

Poporul românesc nu tinde la o pozițiune privilegiată. Nu cere pentru sine nimic, ce n'ar vrea să primească și celelalte popoare ale monarchiei. Libertatea, egalitatea și frățiatea este sfânta treime, la care ne închinăm. Pentru aceea, toți căți vrem egală îndreptățire în cadrul monarchiei habsburgice, sunt amicii nostri de principii și tovarășii de luptă, și toți căți nuzesc spre pozițiuni privilegiate, sunt dușmanii nostri.

Prin cuvintele de mai sus se manifestă conservatismul și adença înțelepciune politică a poporului românesc. Căci monarchia habsburgică de fapt numai până atunci are chemare istorică în mersul universal al dezvoltării omenești, până când slujește ca scut deopotrivă pentru toate micile popoare, ce o alcătuiesc.

Românii nu se luptă pentru ea să-și creeze siesi o pozițiune mai favorabilă, decât altora, ci mai vârtos scopul lor de căpetenie este crearea unei situațiuni care deopotrivă să-i mulțumească pe toți cetățenii lor. Pentru aceea toți cetățenii Ungariei, cari doresc o mulțumire întemeiată pe dreptate, se pot întovărăși liniștiți cu Românii și nici Sârbii, nici mai ales Sașii nu au cuvinte de a privi cu neîncredere ori cu gelozie frământările Românilor de a-și crea o pozițiune mai suportabilă în statul ungar.

Oamenii de bine din monarchia austro-ungară vor trebui să înțeleagă odată, că rostul monarchiei este tocmai scutirea tuturor celor slabi, cari numai împreună pot să încunguire primejdia nimicirii. Dacă principiul egalității îndreptățiri naționale va de-

veni principiu dominant în monarchie, atunci Austro-Ungaria se va face cheagul firesc, la care se vor alipi cu bucurie toate stătuțele mai mici din preajma bazinului dunărean. Această confederațiune va fi apoi destul pe puternică, pentru-ca să pună friu poftei de cuceriri a colosului nordic.

Această formațiune de alianță pe valea Dunării este și un interes universal politic și cei-ce prin poftele lor de privilegiu și eghemonie îngreunează puțința de întărire a acestei formațiuni, mai curând ori mai târziu vor trebui să fie aduși la rezon chiar prin puterile europene, cari au interes vital, ca zidul ce apără trecerea spre Constantinopol să nu fie slăbit ori dărîmat prin chiar păzitorii lui. Noi însă trebuie să fim bărbăți și prin bărbăția noastră să luminăm lumea despre primejdia, ce o pregătesc cei lacomi după putere și privilegiu. Asta este rostul politicii noastre, intrucât ea face parte din mersul general al istoriei universale.

„*Nu voiu încerca să asupresc pe nimeni, dar' nici nu voiu suferi să ne asuprească nimeni.*”

Aceste cuvinte din urmă ale jurământului părinților nostri cuprind în sine tactica luptelor noastre politice.

Despre aceasta în articolul următor.

În memoria lui Guttenberg, care prin invenția sa a făcut cea mai mare revoluție în lume și poate fi considerat ca părinte al presei, la Mainz se dau, după cum am anunțat deja, o serie întreagă de serbări. E'le au început Sâmbăta și anume prin deschiderea festivă a unei expozițiuni tipografice în sala muzeului orașenesc. Primarul Dr. Gasner a rostit un discurs. De față erau nu numai cetățenii din oraș, ci și delegațiuni din toată Germania, ba și din Franța, Englitera, Austro-Ungaria și chiar din America. Eri Duminecă a fost primirea delegațiunilor în sala redutii orașului. Prezenți au fost și cei dela curtea princiară, în frunte cu prințul. S'a făcut apoi un pelerinagiu la statua lui Guttenberg. Măne serbările se termină cu o frumoasă excursie pe Rinul măiestos.

† Teodor Pap.

Din Baia de Criș ne vine trista și ire despre încetarea din viață a unui bun Român: avocatul Teodor Pap, bărbat din generația care în fostul Zarand contribuise mult la dezvoltarea vieții românești. Alături cu Hodoș, Pipos, Sigismund Borlea, defunctul a luat parte la toate luptele înălțătoare ce s'au dat în comitatul Zarand, cel mai românesc ce a existat vr'odată, și tocmai de aceea desfrîntat de stăpânirea constituțională ungurească. Între altele, gimnaziul din Brad numără între fondatorii săi pe Teodor Pap, care dela început și până și-a încheiat viața, n'a încetat de a se interesa și a lucra, ca membru în comitet, pentru susținerea și dezvoltarea acestui așezământ cultural.

Mat astă iarnă Teodor Pap a fost și apărător în procesul ce s'a intentat celor trei universitari români cari au depus coroană și mormântul dela Tebea. El spusese Ungurilor buchile așa cum, între mulți, numai el se pricepea. Era vestit adică Teodor Pap ca bărbat care — cum zice Românul — nu umblă cu pisica 'n sac, ci spune sincer și fără înconjur, ori și cur, tot ce crede.

In lupta noastră bisericăscă a figurat ultima oară ca comisar la scriitură al-gerit sinodale die cercul Hal-mogiului. Cu amicii nostri el a stat în cele mai intime legături.

A murit în vârstă de 67 ani. După cum se crede, întreaga sa avere a lăsat-o ai-mnasiului din Brad, ear înainte de a muri și-a exprimat dorința să fie înmormântat la Tebia, lângă Iancu, pentru care a avut atât admirație și pe care de altădată ori l'a adăpostit în ospitaliera sa casă.

Fie-ți țerina ușoară și memoria binecuvântată!

Contele Tisza se explică.

In urma articolului din „Bud. Hirlap“ al contelui Apponyi și a celor zise, într'un interviu, de Horánszky, contele Tisza fine să explice vorbirea sa din Oradia-Mare și anume în sens de a micșora caracterul agresiv al pașăilor prin care apponyiștii s'au simțit atinși.

Contele Tisza publică anume în semi-oficiosul „Magyar Nemzet“ de ieri o declarație în care zice că a fost departe de gândul și intenția să înfățișeze lucrurile altfel de cum le înțelage și Apponyi și Horánszky. Recunoaște că rolul apponyiștilor la partidul guvernamental s'a făcut pe baza programului desfășurat în Dieta de primul ministru Széll.

ține să declare deci că nu pută să se gândească a prezenta pe Apponyi și foștii săi partizani, ca pe o armată bătută, ci recunoaște că totii câți stau azi în partidul liberal, stau pe basă de principii. Declară în fine că nici n'a intrat în intențiile sale să supere pe cine-va, ci din contra: idealul său este străngerea rëndurilor și să se cimenteze unitatea în partid.

Procesul tinerimei în chestia Iancu.

Mâine, Marti (26 l. c. n.), la tribunalul regesc din Deva se va debata în a doua și ultima instanță procesul intentat studen-

țimii universitare române din Cluj pentru manifestația de pietate la mormântul dela Tebea al marelui nostru erou Avram Iancu. Cum se știe, deputația la mormânt o formaseră tinerii universitari din Cluj George Novacovici, Ioan Scurtu și Coriolan Steer; pentru-că înmormântaseră mormântul lui Iancu și rostiseră cuvântări de pietate în biserica din Tebea și la mormântul eroului, toți trei au fost judecați în 13 Februarie a. c. la judecătoria de cerc din Baia de-Cris, ea for de prima instanță: fiecare la câte 6 săptămâni închisoare ordinară și 150 coroane amendă în bani. Apărătorii condamnaților au apelat atunci în contra sentinței la forum înalt. In urma dispozițiilor noiei proceduri penale, instanța superioară și ultima în cazul acesta este tribunalul reg. din Deva, unde conform acestei noie proceduri penale, procesul are să se dezbătă din nou, întreg, în ședință publică.

Apărătorii acușărilor, vor fi d-nii Francisc Hossu-Lorgin, care va apăra pe acusatul G. Novacovici; Dr. Ștefan C. Pop, dela Arad, care va apăra pe acusatul I. Scurtu, și Dr. Aurel Vlad dela Hațeg, care va apăra pe acusatul Coriolan Steer.

Punctul cel mai revoliționar al procesului și totodată cel mai interesant este faimosa condamnare a lui Iancu pe temeiul §-iut 142 al codului penal: delictul infidelității! Asupra acestui moment grav vor avé atât apărătorii, cât și acușările să insiste indeosebi, manifestând atitudinea cea mai energetică față cu o acușă atât de monstruoasă.

După-cum se arunță, tinerimea română din Cluj va trimite la Deva o delegație de șose membri, ca prin aceștia să deo dovadă despre solidaritatea sa în chestiunea Iancu — și astfel prin reprezentarea ei oficială să-și manifesteze interesul față de o cauză atât de sfântă Românilor.

Vor fi reprezentate asemenea și celelalte Universități.

Răspuns.

Organul „presedei“ ear a comis o ... cum să-l zicem, că n'am vrea să folosim cuvinte de care e plin articolul său la adresa P. S. Sale Episcopului dela Rontău“ cum fi zice Episcopului Goldiș. Sub titlul „Precedente periculoase“ (nrul 115) un oare-care slugă ajuns la masa boierească plânge adică durerea „neamurilor“ că dl Mangra a fost instalat în scaunul de vicar și nu s'a așteptat rezultatul „autorisat“ celor 14. Pentru cel dela „autorisat“ „precedent periculos“ este nu cazul că se găsească 14 sinodali cari se fac coadă de topor, ci că se îndeplinește legea, statutul nostru organic, și hotărârea sinodului! Pe semne că de când dl dr. Rațiu se simte president și șef al lui Coroianu, Trif și Tilea numai, crede că în toate trebuie să se respecte voința minorității.

Pentru a combate pe dl Mangra, ia ca arme până și cuvintele unui decrepit, o fostă unealtă în sinod a marelui eșef a „neamu-

rilor“, care ei că ar fi apostrofat grozav, acum trei ani, batjocorind limba română cu următoarea frază (aplaudată pe atunci de Proca, Popescu și alții cari nu vor mai da față cu Sinodul): „D'apoi ia Asta uite, Vassilă Mangra“...

De altminteri ce să mai polemizăm noi cu pseudonimii, când însuși dl dr. Rațiu s'a arătat atât de neprețut în ale afacerilor bisericii gr. orientale și atât de interesat când este solicitat să facă servicii gratuite, în cât fiind vorba de rezolvarea afacerii rentei de la Brașov, se arăta ultra fericit, neputându-și d-sa închipui o rezolvire mai „splendidă“, de cât dându-se milionul șeolei române pe mâna guvernului unguresc.

Cu astfel de păcătoși nu se discută.

Din România.

Parastas.

Două servicii religioase s'au oficiat Sâmbătă 10 (23) Iunie pentru odihna sufletului A. S. R. Principesei mame Iosefina de Hohenzollern, unul la catedrala catolică sf. Iosif, la 9 și jumătate oare dimineața, ear' altul la metropolia la oara 11 și jumătate.

M. S. Regina și A. S. R. Principesa Moștenitoare au asistat la amândouă serviciile.

AA. SS. RR. Principele Carol și Principesa Elisabeta au asistat la serviciul de la metropolia.

Printre coroanele depuse la sicriul A. S. Regale Principesei mame Iosefina de Hohenzollern este și una trimisă de Casa civilă a M. S. Regelui.

Dela Academie.

Vineri, 9 Iunie, ședința s'a deschis la ora 1 și 30 m. d. a. sub președinția d-lui P. S. Aurelian, președintele secțiunii științifice.

D. D. Sturdza, secretarul perpetuu, a citit sumarul ședinței precedente și a făcut diferite comunicări.

Di Dr. V. Babeș a vorbit despre produsele specifice ale pelagrai. D-sa a arătat că a extras substanța toxică din porumbul stricat și a injectat-o la 18 soiuri de animale începând cu șoarecii și sfârșind cu câinii. Din acea injecțiune, a constatat că animalele cele mai mici mureau mai curând.

In urmă a luat ser dela oamenii cari suferiseră de pelagră și cu ei a tratat animalele tratate mai înainte cu substanța toxică din porumbul stricat.

După aceste două operațiuni, d. Dr. Babeș a constatat că boala își perde din putere, ceea-ce înseamnă că leacul pelagrai e pe cale de a fi aflat.

D. Gr. Tocilescu urmând d-lui Babeș, a spus că, revizuid obiectele din muzeul național a dat peste două pietri de mare preț.

Una din acele pietre e de alabastru și pe ea se găsește o inscripție cuneiformă. Pentru exacta tălmăcire, dl Tocilescu a

cerut concursul profesorului Müller care a răspuns că piatra găsită mai are o parte ce se află în muzeul britanic din Londra și că inscripția aflată pe acele pietre vorbește despre regele Asiriei Asur-Nasir Pal care a domnit între anii 860 și 835 înainte de Cristos și care a avut o mare luptă cu vecinii săi. Spre a-l învinge, regele Asiriei ceruse ajutorul lui Jupiter tunătorul.

D. Tocilescu a vorbit despre cea de a doua piesă interesantă găsită în muzeu. Acea piesă e o tablă din secolul II după Cristos. Pe ambele părți are aceeași inscripție care alcătuiește un blestăm.

Asemenea table s'au găsit și la Roma în număr de peste 2000. Ele erau făcute de alergătorii din care cari voind să-și învingă adversarii la curse, scriau acel blestăm prin care cereau ajutorul diferitelor zeiități.

D. Tocilescu a făcut o apropiere între credința celor cari făceau asemenea blestăme și între credința în farmoce ce există la popoarele creștine din vremea noastră.

D. Tocilescu a prezintat copie după ambele table despre cari a vorbit.

Ședința s'a ridicat la orele 3 d. a.

RAPORTUL

senatului strîns bisericăsc al Consistoriului ort. rom. din Arad despre activitatea sa din anul 1899.

II. Afaceri mai însemnate.

(Urmare)

Congresul național-bisericăsc, sub rezerva ca dotațiunea întreagă, ce compete preoțimii noastre, se va pune la dispoziția autorității bisericăști superioare, admite ca preoțimea să primească întregirea veniturilor sale din vistieria statului după normele articolului de lege XIV. din 1893 fără altă condițiune, decât ca sumele reclamate la întregirea venitului preoților să ajungă la destinațiunea lor.

Ca parochii sistemisate înainte de 1 Ianuarie 1898 pe teritoriul acestui Consistor s'au prezentat 391 parochii cu filiile lor. Dintre aceste parochii respective dintre preoții lor au reflectat și au reclamat întregire 293, ear' 98 n'au reflectat.

Pentru întregirea dotației celor 293 posturi de preoți la 600 respective 1200 coroane s'a arătat trebuința de 105 000 coroane 01 fil., ear' pentru întregirea la 8000 respective 1600 coroane s'a arătat trebuința pe 177.313 coroane 08 fileri peste trebuințele arătate pentru preoțimea din districtul Consistoriului orădan.

Ma! înainte de a primi vr'un răspuns la reprezentațiunea, cu care am subțernut fastușuila, Ex. S. Sa dl ministru reg. ung. de

FOIȚA TRIBUNEI POPORULUI.

ANTICHRIST.

— Un manuscris vechi din Reșinari. —

(Urmare)

Profesorul de teologie din Göttingen, W. Bousset. 1) In eselența sa lucrare despre „Antichrist“ 2) ne arată sorginea comună a legendei lui Antichrist și a seriei de popoare despre Alexandru Macedon și anume scrierea colectivă a lui Pseudo-Metodie, în care se cuprind la un loc: istoria lui Alexandru, înfrângerea neamurilor, Gog și Magog prin un rege roman (!) domnia lui Antichrist și judecata de apoi. 3) Faptul, că aceste mituri se găsească puse în paralelă la mai mulți scriitori vechi și în primul rând la călugărul sibilicist Adso (la anul 954) îl face pe W. Bousset se constata, că ele au fost adeseori împreunate într'un singur mit și că Antichrist în tradiția populară, adeseori a fost socotit ca un antipod al lui Alexandru Macedon. 4)

1) A nu se confunda cu oratorul bis francez Bousset, care și el s'a ocupat cu acest mit.

2) Der Antichrist in der Ueberlieferung des Judentums, des neuen Testaments und der alten Kirche. Göttingen 1895.

3) Bousset, p. 33, 35.

4) Ibidem, p. 39.—compară și Gaster: Literatura populară. București 1882. Alexandria p. 29.

Afară de această literatură tipărită au mai contribuit și continuă a contribui la cultivarea acestui mit o mulțime de manuscrise, cari circulă prin popor din mână în mână. Manuscrisele aceste redau în parte însuș mitul în esența sa, parte însă sunt comentarii, nu se știe, originale sau de proveniență străină. Un studiu comparativ asupra acestor manuscrise din punct de vedere literar și teologic, nu există și ar fi foarte interesant. Ele poartă titlurile: „Sfârșitul lumii“, „Antichrist“, „Semnele venirii lui Antichrist“, „Chronograf“ ș. a. In privința răspândirii lor iri scrie un amic de lângă Alba Iulia: „Frocești vechi, numite „Antichrist“, există mai multe în acest ținut. Credincioșii le copiază unii dela alții și în acest chip se răspândesc, mai ales de cătră așa zisii Solomonari, cari fac adeseori poporul să creadă, că este aproape sosirea lui Antichrist.“

Despre un manuscris de aceste vom vorbi mai la vale.

Pe cum rezultă din izvoarele înșirate, mitul, de care ne ocupăm, n'a ajuns la o dezvoltare deosebită nici în literatura noastră religioasă nici în mitologia noastră populară. Substratul biblic a fost destul de credincios conservat de tradiție. Fata de jidov îngrăunțată ce nu poate să nască redă perfect figura din Apocalips, cap XII. Pelea „de ghihol“ e aluzie la una din fiarele Apocalipsului din cap. XIII cari alcătuiesc adevăratul temel al acestui mit.

Faptul că Antichrist e prezentat ca fiind cu părul roș, e în corelațiune cu zisa Apocalipsului, că se va naște din Israil, din neamul lui Dan. O mică abatere dela tradiția originală este amintirea numai a sfântului Ilie, pe când Apocalipsul (cap XI) vorbește de două mărturi, cari vor combate pe Antichrist, ear a doua mărturie, cum credeau sfinții părinți, bazași pe Ezechiel cap XVII și XLIV, are să fie Ezech. Iacolo: foamea, miunirea lui Antichrist și toate celelalte particularități ale mitului sunt de origine curat biblică, fără ca fantazia poporului nostru să fie adăus ceva la ele.

La alte popoare problemele acestui mit au eșit mai în evidență și au ajuns la un grad oare care de dezvoltare și în literatura. Meritul de căpetenie revine fiecei Sfântilor-părinți, cari se înțeleptuiau cu predilecție de teleruarea Apocalipsului și îndeosebi Sftului Ipolit, care în prima jumătate a veacului al treilea a scris cartea sa despre Antichrist, bogată în materie de eschatologie. 1)

Pe temeiul acestor teleruri, mitul lui Antichrist a fost studiat și adese ori în trebuință chiar ca mijloc de agitație politică și confesională. El a fost o eminentă armă, îndreptată mai ales de teologii rășaritului și mai târziu de cel protestant împotriva bisericii Apusului, din motivul alușilor la adresa imperiului persecutor și

idolatri din Apocalips XIII. (1—8) și la Neron, fiara cea cu numărul 666.

La Germanii aceste probleme s'au popularisat prin cruciate și au străbătut în literatură. In poesia „Nuspilli“ din secolul al 9-lea se găsește înteliele influențe. Aici sunt descrise trei scene principale din acest mit: Lupta lui Antichrist cu sfântul Ilie, aprinderea părcântului în urma atingerii sale cu sângele lui Ilie și judecata de apoi 2) In secolul al 12-lea apoi, în epoca latină a literaturii germane, erau în us un fel de drame ce se numiau „Iudus de Antichristo“, în cari se dramatiza mitul întreg și au ajuns foarte populare 3) Aceste jocuri dramatice (Mirakelspiela“, — în deosebito se „Mysterien“) au contribuit mult la aștarea spiritelor împotriva imperiului latin, cât și contra Ovreilor.

Mulți critici vor să stabilească influența apocaliptică și în literatura mai vechie germană, în „Völuspá“ și „Edda“. De felul acesta natural că s'ar pută găsi urme la toate popoare, mai ales în poezii și legende, în cari iașă la iveală antiteze, cum este de pildă binele în opoziție cu răul, în special în religia budhistă. Dar aceste nu sunt influențe creștine. Mitul lui Antichrist nu este o simplă paralelă a

1) W. Scherer, — Literaturgeschichte. Ed. V., p. 44.

2) Ibidem, pag. 77. Pe larg vezi importantul studiu al lui M. Meyer, în „Sitzungsberichte der Academie zu München“ din anul 1882 p. 1 sel.

1) Cf. Dr. Gh. Timuș, Dicționar aghiografic. 455.

alte și învățământ ni-a comunicat sub 7 Dec. anul trecut Nr. ad. 91.772 condițiunile, sub care este plecat a pune crota de întregire la dispozițiunea autorității diecesane cerând să ne pronunțăm asupra lor.

Condițiunile fiind în consonanță cu tenoarea suscitatăului conclud. congresual, adică cerându-se numai ca suma de întregire să se dea respectivilor punctual în termenele indicate și întreagă: Consistorul de aici a răspuns, că primește condițiunile și după înțelegerea avută cu înaltprea-sfințitul domn arhiepiscop și metropolit Ioan Meșianu și cu Pfeasfînțitul domn episcop Nicolae Popea din Caransebeș, s'a pronunțat și în privința ratelor, cum și a termenelor, când să așemne și trimită banii.

Fasiunile nu ni s'au restituit nici până acum, și nu ni s'a comunicat nici sumele parțiale licvidate pentru cei interesați; dar sub rezerva de a ne trimite această ulterioară. Sa dl. Ministru reg. uog. de culte și învățământ sub 30 Martie a. c. Nr. 25068 ne-a asemănat pentru anul 1899 un ajutor la suma generală de 160.000 adică una sută șeszezeci mii coroane, carea — se înțelege de sine — privește și preoțimea noastră din districtul Consistorului orădan.

Deși suma primită este neînsemnată față cu multele trebuințe ale preoțimii noastre, totuși împrejurarea, că banii s'au asemnat la mâinile autorității diecesane, va delătura măcar în parte îngrijirea, de carea a fost cuprinsă întreagă biserica noastră națională la votarea legii și pertractarea întrebării: dacă e a se admite, sau nu, preoțimii să reflecteze la întregirea dotației din vistiera statului pe baza suspomenitului art. de lege.

2. Credincioșii nostri din Becichereculmic au ajuns într-o situație neplăcută.

Acești credincioși, precum a arătat în raportul din 1898, văzându-se tot mai tare scurtați și jigniți în drepturile lor de către coreligionarii sârbi din numita comună; văzând adică, că nici serviciul în biserică, nici instrucțiunea în școala comună cu sârbi nu se face în limba lor maternă română de după așa numitul „modus vivendi“, stabilit la 1872; și astfel nemulțumiți cu modul, cum erau tractați din partea ierarhiei sârbești: s'au plâns la delegațiunea congresuală română cerând scutul și apărarea ei contra tractării mașterea, ce aveau să sufere din partea ierarhiei sârbești; și după ce intervenirile repetite ale delegațiunii române la Consistorul sârbesc — pentru respectarea numitului „modus vivendi“ ori pentru favorizarea la emiterea unei comisii mixte carea să încerce complanarea divergențelor

acestor două principii eterogene, ci se caracterizează prin trăsura specifică, că răul este o condiție pentru a triumfa binele; lumea trebuie să se prăbușească prin veșnicia lui Antichrist, pentru ca să vie înfricoșata judecată de apoi cu răsplătirea și dreptatea generală.

Astăzi chiar mitul acesta continuă a se dezvoltă ca fond și formă la diferite poezii. Numele lui Antichrist e întrebuințat pentru a caracterisa diferite idei eretice și curente sociale potrivnice noțiunilor de etică creștină. În literatura suedeză a apărut de curând un roman „Antichrist“, tradus în norvegică de E. Brausewetter, traducând curentul socialist (care amenință cu distrugere dogmele creștine). Ear' în Rusia, în una din conferințele publice, ținute astăzi iarnă la Petersburg, profesorul filosof Wladimir Solowjew a produs o adevărată senzație prin vestirea sosirii apropiate al lui Antichrist¹⁾

Marie Chendi.

(Va urma.)

— au rămas zădărnice, numiți credincioși români s'au organizat în parochie română independent de parochia sârbă de acolo, dar pe lângă rezervă, că față de averea comună cu coreligionarii lor sârbi să-și valideze dreptul pe calea sa.

(Va urma.)

— Una la zi. —

Enciclopedia părăsă și pela „autorisată“ eată cum anunță doliul Rusiei:

„Contele Murawiew, ministrul de externe al Rusiei a răposat subit în Petersburg, în vechia-i boală de inimă“...

Va să zică n'a murit de vre-o boală, diel pe pat, ci în vechia-i boală! Brava Trifule, cere ca dl. „Gelehrter“ să-și mărească „onorariul“... căci într-o singură frasă faci și greșală de punctuație și de sens.

Noutăți

Arad, 25 Iunie 1900.

Archiducele Iosif va sosi mâine la Lugoj, ca să inspecteze honvezimea de acolo. Pe timpul petrecerii în Lugoj va avea cuartir la episcopul Dr. Demetriu Radu.

Numire. Dr. Nagy Ferencz, profesor la universitatea din B. pestă, a fost numit secretar de stat în ministerul de comerțiu. E bărbat de 48 ani, autor al mai multor opere din știința dreptului.

Examenul de limba română a elevilor români dela liceul din loc a fost Vineri după amiază. Profesorul G. Pap poate fi mândru de rezultat. Din partea direcției liceului comisar a fost dl profesor Haslinger care a putut constata responsurile precise și bune ale elevilor.

Școala de surdo-muți din loc face serviciul prețioase. În ea se adăpostesc nu numai copii din oraș și comitat, dar și din comitatele vecine. Pusă sub direcția dlui Elias Jakab, școala aceasta face progrese uimitoare. Azi a fost examenul de finea anului. A asistat și primarul Salacz. Mulți lucrău de duioșia ce-i cuprindea, văzând cum nenorociților de la natură, prin arta profesorului, li se dă graiu și pricepere.

Parastas. Implinindu-se șase săptămâni dela moartea mult regretatei Ecaterina Paguba, soțul și copilul jânic, precum și părinții și numeroase rudele, au asistat ieri în catedrala gr. or. română din loc la un parastas ce s'a servit în amintirea decedatei.

Promovare. Dl Teodor Burdan, unul dintre cei mai simpatici tineri din Arad, a fost promovat (în Budapesta) la gradul de doctor în științele juridice. Felicitările noastre sincere.

Foile ovreo-patriotice fac șgomot mare în jurul emigrării perfunților din România. Ele scriu lucrări îngrozitoare despre torturile ce ar fi suferind fii lui Moise în România. Tot ce scriu, sunt sfruntate mincuni. Ovrei carl emigrează din România, sunt niște vagabonzi din Rusia, pe carl nu vor să-și sufere în țeară nici chiar coreligionarii lor, căror le fac „chinchirentă“.

Logodnă. D-șoara Sofia T. Stănescu, fiica dlui Tache Stănescu din Brașov, s'a logodit cu dl Dr. Eudoxiu Procopovici, medic în Cernăuți. — Felicitări călduroase tinerilor logodniți.

Descoperirea archeologică. Intre Begdad și Damasc s'a aflat într-o speluncă un pat împodobit cu petri prețioase. După-cum dovedește inscripția de pe el, patul era al regelui engleze Eleonora, care însoțise pe soțul ei în expediția cruciată. Șese sute de ani a stat ascuns în acea speluncă pomposul mobilier, care e veritabil obiect de artă.

Intoleranță. Familia Mocsonyi, după-cum cetim în foile ungarșii, a ajuns în conflict cu biserica sârbească din comuna Foen. Se știe anume, că înaintea ca vr'o 30 de ani generosul membru al acestei familii, Andreiu Mocsonyi, căsătorit cu o doamnă

sârbă din familia Cernoievici, a fost înmormântat la biserica sârbo-română din Foen, pentru care decedatul are merite neperitoare în urma multelor binefaceri, ce l'a adus. În urma procesului de despărțire ierarhică, biserica de-acolo a rămas Sârbilor. Acum, că familia Mocsonyi a construit acolo un frumos mausoleu pentru repositiunea sârbi membru, a cerut dela autoritatea bisericești sârbești din comună, ca să îngăduie a se lua din biserica osăminte decedatului Andreiu Mocsonyi și să se așeze în cripta familiară.

Ce să vezi însă? Autoritatea bisericești sârbești a deneșat cererea pe cuvânt, că pietatea oprește despărțirea de cialtă a osămintelor soților înmormențați la un loc.

Deși afacerea — cum spun foile maghiare — nu e încă terminată, constatăm cu regret, că prea de tot departe merg coreligionarii nostri Sârbi cu intoleranța lor față de Români.

Congresul studentesc la Paris se va deschide în ziu de 5 August în sala cea mare a Sorbonnet. Se vor da cu acest prilej mai multe sârbari în onoarea congresiștilor. Intre altele, representațiunii de gală la operă, la comedia franceză și la opera comică. Primăria va da un mare banquet în onoarea oșpeților. Studenții ungari vor participa mai mulți înși. Ei au și solicitat deja spriginul ministrului Hegedüs.

Premii de la Expoziție. Juriul general al Expoziției din Paris a conferit următoarele premii produselor espuse în secția agricolă din pavilionul român: Marele premiu pentru grâu dl. C. G. Vernescu și Al. Marghiloman, și Medalia de aur pentru grâu dlui G. Gr. Cantacuzino. De asemenea a premiat cu Medalia de aur operele pictorului român Simonido.

Necrolog. Ni-se trimite următorul anunț funebrel: Petru Popovici jude regesc în numele său, al fiicei sale Eugenia, precum și al nenuneraților rude aduce cu inima frântă de durere la cunoștință trecerea din viață, a mult iubitei și neuitatei sale soții și resp. mame: Carolina Mladin, mărit. Petru Popovici, răposată după lungi și grele suferințe la 1 oră p. m. la 21 Iunie a. c. Rămășițele pământești ale defunctei s'au așezat spre vecinicia odihnă la 2 1/2 oare după amiază în 23 Iunie conform ritualul gr. orient. român în cimitirul local. M. Radna, 21/VI 1900.

Fie-i țărina ușoară!

Noue falsificări de vinuri. În 21 i. e. poliția din Lugoj a descoperit o mare cantitate de vin falsificat la firma Schattelesz, comerciant mare de vinuri de-acolo. Eată cum descriu cazul foile maghiare:

Un Lugojan a cumpărat zilele acestea o cantitate mai mare de vin dela firma Schattelesz, dar, înainte de a-l primi, cumpărătorul, fiind și diusul cunosător de vin, l'a examinat pe cale chimică și l'a găsit falsificat. A chemat la sine pe unul din frații Schattelesz și, pe cuvânt că a cumpărat un vin dela alt-cineva, a rugat pe jupănul Schattelesz să l'examineze și el, pentru-că lui (cumpărătorului) vinul l'ase pare falsificat. Schattelesz, fără să știe de care vin anume e vorba, l'a examinat și numai decât a spus și diusul verdictul, că da, vinul e o falsifi care din cele mai primitive. — Cumpărătorul imediat a denunțat cazul la căpitanul orașului, ear' acesta cu mai mulți experți s'a dus în pivnițele firmei Schattelesz, unde toate vinurile le-au găsit falsificate. Din ficare bute s'au trimis mostre la institutul chimic din Budapesta, și până la sosirea răspunsului, — pivnițele lui Schattelesz au fost puse sub sechestru.

Pe jos la Paris. Studentul în medicină Ion Ionescu din București a fost erl și alături oaspele orașului nostru. Întreprinzătorul tiner a plecat la 1 Iunie din București, pe jos, și are ca țintă să fie la 15 August în Paris. Până acum a mers în condițiuni foarte bune. Pretutindeni își vizează paseportul la autorități pentru a dovedi itinerariul. Dl Ionescu este de 24 ani, de statură mijlocie.

Asasinată pe calea ferată în apropiere de Odesa contesa Sofia Volodkievici a fost asasinată într-un cupeu al trenului ce mergea spre Cracovia și jefuită de cel 18000 fl. ce l'avea la sine. O fată a contesei este soția marelui literat polonez Sienkievitz.

Felurimi.

O scenă originală s'a petrecut de curând, după cum se știe din Roma, într-un teatru popular de acolo.

Se dedea un mare „spectacol istoric“ în care regele trebuia să citească discursul tronului. Curtea, representații provinciei și ai armatei steteau serios și plini de demnitate pe scenă de amândouă părțile tronului, pe care l'înconjurau militarii și demnitarii.

Regele îmbrăcat cu lungă „mantaua de purpură“, căptușită cu blană de epure de casă, o imitație de hermelin, pășeste pe scenă și urcă încet și maestos scările tronului. Toți se placă și ministrul președinte li întinde un sul de hârtie, care trebuia să conțină discursul tronului. În tăcerea solemnă a spectatoriilor Regele despoae sulul și privește și l'observă că ține în mână o hârtie albă. Rechizitoriul greșise. Ce să facă? Discursul e prea lung; e imposibil să-l reciteze cu ajutorul suflerului. De altfel suflerul e prea departat și nu poate fi în cunoștință de neplăcuta eroare. Ce să facă?

O idee genială li vine în cap Regelui. După ce aruncă o a doua privire demnă pe hârtia albă, el strânge hârtia la loc, dă ministrului președinte și l'zice cu un ton poruncitor: „Citește d-ta!“

Ministrul președinte devine cam confus de inovația aceasta neașteptată; totuși el ia sulul și l'despoae... Mica glumă, pe care și-o permise Regele, li devine imediat împedecă; el strânge earăși solemn „discursul tronului“, scoate o decorație mare de alama de pe pieptul său, o pune împreună cu discursul tronului, la picioarele Regelui, și zice cu o mare demnitate: „Majestate! Fiind că nu mă împac cu conținutul discursului tronului, lmi dau demisiunea.“

Acestea spuse, el părăsește scena fără s'astepte mai întâiu un răspuns.

ULTIME ȘTIRI.

Răsboiul buro-englez.

Londra, 23 Iunie.

Se vestește din Hammonia Agenției Reuter, cu data de 19 Iunie, că trupele bure, în număr destul de mare, au ocupat peste n: pte o colină izolată, pentru a tăia drumul patr: lor de Ylomanry. Artileria generalului Rundle i-a silit să părăsească poziția lor.

Mareșalul Roberts telegrafează din Pretoria că oloana Hamilton a sosit ieri la Springs; ea merge acum spre Heildelberg pentru a se uni cu trupele generalului Buller care au sosit ieri la Paardekon. Coloana va fi mâne la Standarten pentru a împedeca o acțiune comună a burilor din Transvaal cu cei din Oranj.

Răsboiul din China.

Hotărârile puterilor în chestia chineză.

Bruccelles, 23 Iunie.

Din isvor sigur aflăm că puterile au luat în chestiunea chineză următoarele hotărâri: Impărăteasa Cuhsi va fi detronată și internată în străinătate, în Europa. Coangsu, tinerul împărat detronat, va fi din nou instalat sub auspiciile și protecțiunea puterilor europene. Toate puterile declară formal că nu va exploata nici una situația ce se crează pentru a face cuceriri din teritoriul Chinei pe seama sa.

Bombardarea consulatelor.

Washington, 23 Iunie.

Amiralul Kemp telegrafează cu data de 21 Iunie, că trupele chinezești bombardază consulatul american și coloniile străine din Tien-Tsin. Detașamentul de deblocare pleacă la Tien-Tsin.

Oi-Fu, 23 Iunie.

Tien-Tsin a fost bombardat două zile; perderile sunt de vre o sută de persoane. După un șgomot care nu e încă confirmat, amiralul Seymour ar fi fost silit să se înapoeze la Tien-Tsin.

De 14 zile nu sunt știri din Peking. Situația la Șangai nu e amenințătoare; misiionarii din Șangai se află neatînși la Wei-Hi Wei. Turburările din Tset-Sau au fost reprimare de vice-regele. Corpul consiliilor s'a întrunit spre a delibera asupra situațiunii. Viena, 23 Iunie.

Incrucișătorul Maria Teresia a primit ordin să plece năntârziat în apele Chinei.

Oi Fu, 23 Iunie.

Sorginte oficială. Tien-Tsin este bombardat neîncetat. Aproape toate coloniile străine sunt incendiate. Consulatul american a fost distrus.

Ajutoare sunt necesarii. Perderile sunt grave.

Străini măcelăriți.

Londra, 24 Iunie.

Ziarele află din Șangai că după știrile din sorginte japoneză, 1500 de străini ar fi fost măcelăriți la Tien-Tsin.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Red respns.: Ioan Russu Strianu.

1) O dare de seamă apărută în „Berliner-Tagblatt“ din 31 Martie 1900. Foileton.

Em. Manno-Zissy

neguțatorie de produse și comisiune în Budapesta
Petöfi-tér 3.

În vederea viitoarelor recolte, îmi iau voie a-mi oferi serviciile mele la bursa de cereale, domnilor economi, cari voesc a-și dirigea afacerile lor de vânzare aici, în cereale ca:

grâu, orz, ovės, cucuruz, rapiță, etc.
precum și **lână, piei ș. a.**

Lucrez de mai mulți ani la bursa de cereale de aici cu succes, servesc onorațiilor mei comitanți de tot solid și estin.

Rog deci, ca cu orice întrebare în astfel de afaceri să se adreseze la mine direct, în limba română, pe cari le voi rezolva întotdeauna prompt.

Cu distinsă stimă:

Em. Manno-Zissy
Budapest, Petöfi-tér nr. 3.

457 1—1

Institut de cură,

deschis de dimineața dela 6 ore până la 7 ore seara
(abstrăgând orele dela 9—11 în. am.)

La dispoziția publicului stau următoarele mijloace de lecuire:

Scaldă în lumina electrică:

1. Reumă, podagră, aprindere de nervi (ischias), dureri la coaste și la față, nevralgia, aprindere de pelița peptului și a foalei, otrăvire cu metal (argint viu, zinc, argint, plumb).

2. Morburii de sânge (cu ajutorul curei de mercuriu și iod), Ingrășarea peste măsură, grăsimea de inimă, aprindere de pelița rinichilor, boala de zahăr (diabet).

3. Anemia, nevraștenia (slăbirea nervilor), nervositatea.

4. Morburii de piele învechite, scrofule, luparea etc.

După felul boalei, scaldă aceasta poate fi urmată de lecuirea cu apă rece, de masaj sau împachetare. — Întrebuințarea odată costă: 1 fl. 25 cr.; 15 bilete: 15 fl.

Camere pentru inhalație, după metoda dela Gleichenberg Ems, pentru aprinderi acute și învechite de gâtje, de plumări, cum și pentru dilatare de plumări și astma. — Întrebuințarea odată costă: 75 cr.; 15 bilete: 9 fl.

Cura cu apă-rece. Întrebuințarea odată: 60 cr.; 15 bilete 7 fl.

Gimnastica svedeză pentru întărirea reconvașenților cu musculatura slăbită, pentru întărirea băieților și a oamenilor desvoltați, cari sufer de morburii de inimă și de strimțarea coșului peptului.

Taxa lunară dela 10 fl. în sus, după cum e felul casului de boală.

Fie care bolnav se bucură de căutarea ce i-o prescrie medicul său propriu, sau după sfatul ce însumi i l' dau. Ori ce îndeplinire a curei se întemplă sub veghierea mea personală

Dr. A. HECHT, 450 8—8

Arad, strada Templom, palatul Minorităților. Telefon: Nr. 270.

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“

următoarele opuri:

	coroana	fleri
1.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cauze administrative. Prețul	—	1.—
2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul	—	2.—
3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, prețul	—	—80
4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, prețul	—	2.—
5.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu — prețul	—	4.—
6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul.	—	2.50
7.) „Răsboiul pentru neatarnare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Răsboiului	—	1.20
Prețul „Coroanei“	—	1.60
8.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secula născ. Truția — prețul	—	1.—
9.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, prețul	—	1.—
10.) „Teoria Dramel“ — de Dr. Iosif Blaga. Prețul:	—	3.60
11.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. Preț:	—	1.60
12.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. Prețul	—	5.—
13.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, preț	—	1.50
14.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz prețul	—	1.20
15.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator în Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase, pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	—	—

La comanda să se mai adauge de fle-care ep 10 fleri spese postale.